

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **C.C.C.**, a.s., M.N.X., B., IČO: X., proti žalovanému: 1/ **Mgr. O.F.**, J.X., B., 2/ **Ing. P.Č.**, L.X., B., 3/ **T.B.**, B.X., K., **o zaplataenie 43.370,90 Sk s prísl.**, o dovolaní žalovaného v 1. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob 54/06-126 zo dňa 11. júla 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v 1. rade **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 31 Cb 158/2000-116 zo dňa 2. februára 2006 nepripustil vstup SR – Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, SR – Krajský stavebný úrad, JUDr. J.J., Š.X., B., do konania ako ďalší z účastníkov na strane žalovaných. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol okrem iného, že žalovaný v 1. rade návrhom doručeným súdu dňa 18.1.2006 navrhol, aby do konania pristúpili ďalší účastníci na strane žalovaného a to SR – Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava ako žalovaný v 4. rade, SR –Krajský stavebný úrad ako žalovaný v 5. rade, JUDr. J.J., Š.X., B. ako žalovaný v 6. rade. Okresný súd pristúpenie ďalších účastníkov nepripustil, nakoľko takýto návrh môže podať len žalobca, ktorý určuje okruh účastníkov.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 1. rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že sa jeho návrhu na pristúpenie ďalších

účastníkov na strane žalovaných vyhovie, resp. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s poukazom na § 3 a § 4 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Cob 54/06-126 zo dňa 11. júla 2006 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je vecne správne. Súd vychádzal z dispozičnej zásady sporového konania, z ktorej vyplýva, že žalobca podáva návrh na začatie konania a je oprávnený disponovať týmto návrhom a určovať okruh účastníkov konania. V zmysle tejto zásady nemôže okruh účastníkov konania určovať žalovaný a preto nie je oprávnený ani na podanie návrhu na pripustenie vstupu ďalších účastníkov do konania na strane žalovaných. Takýto návrh môže podať len žalobca. Ďalej uviedol, že v danej veci nie je možné postupovať podľa § 92 ods. 2 O.s.p., pretože nedošlo k prechodu práv alebo povinností z pôvodných žalovaných na ďalšie subjekty.

V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný v 1. rade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Uviedol, že podľa § 97 ods. 1 a § 98 O.s.p. môže žalovaný podať v zmysle § 112 O.s.p. o hospodárnosti konania protinávrh vzájomným návrhom, o ktorom súd nerozhoduje, či ho pripúšťa, alebo nepripúšťa, ale dbá na odstránenie nedostatkov takéhoto návrhu použitím ustanovení o návrhu na začatie takéhoto konania, jeho zmenu alebo späťvzatie, prípadne rozhodne o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie. Takýmto postupom sa žalovanému v 1. rade odňala možnosť konať pred súdom. Na základe uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, skúmal jeho prípustnosť.

Podľa § 237 O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že dovolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 239 v tomto prípade nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež preskúmal vec v zmysle § 237 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je splnená žiadna v zákone stanovená podmienka prípustnosti dovolania. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že takýmto rozhodnutím sa neodňala možnosť konať účastníkovi konania pred súdom.

Pretože v danej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu zo zákonných podmienok prípustnosti dovolania, dovolanie podľa § 243b ods. 4 a § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko im žiadne v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. novembra 2007

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: